

SIKRENO STRAND 20-ÅRSJUBILEUM

Tillbakablick (Owe Björk)

När vi för 10 år sedan firade tioårsjubileum berättades det om tillblivelsen av vårt boende här på Sikreno Strand. Då stod här fyra personer som vid mitten av 1980-talet hade börjat planera för ett privat äldreboende i Danderyd och som hade lyckats förvärva Villa Stocksberg eller den Muntherska Villan som den också kallas med omgivande tomt för att där anlägga det boendekomplex som idag är Bostadsrättsföreningen Sikreno Strand. De fyra var Gerhard Hinderson, Sven Lindblom, Sören Krook och Owe Björk. Vi beskrev då hur det kom sig att just vi fyra kom att ta initiativ till, planera och genomföra projektet.

Att vi ansåg oss beredda att satsa på ett så omfattande projekt och offra all tillgänglig fritid som krävdes för det – vi var alla fulltidsarbetande under den tiden – berodde mycket på att vi var besjälade av tanken på att få till stånd ett privat äldreboende i Danderyd, vilket saknades, men också på att vi trodde oss tillsammans besitta en relativt bred kompetens. Gerhard var byggare – hade stått i ledningen för byggandet av Huddinge sjukhus – Sven var en välrenommerad arkitekt som medverkat vid bl.a. tillkomsten av Danderyds sjukhus – Sören var ekonom med praktisk byggerfarenhet och jag själv, Owe Björk, jurist med erfarenhet av kommunal förvaltning. Vi kallade oss ibland ironiskt för "de fyras gäng" med känd kinesisk förebild.

Vad vi då – för tio år sedan – berättade om har dokumenterats i ett "kåseri om tillblivelsen", vilket finns i föreningens arkiv för den som är intresserad av detaljer. Här och nu skall inte allt detta upprepas. Det är heller inte möjligt eftersom både Gerhard och Sven tyvärr gått bort och detta så sent som under innevarande jubileumsår. Båda lade under tillblivelsen ner ofantligt mycket arbete för att se till att vår anläggning i såväl stort som smått skulle bli så utomordentligt fin och funktionell som den också blev.

Nu vill Sören och jag försöka göra en sammanfattning av det vi berättade om för tio år sedan och tillfoga något av det som hänt under tiden från inflyttning, både under den första tioårsperioden och under den andra. Det kommer att bli lite av hållpunkter, där jag svarar för tiden fram till inflyttning och Sören för tiden därefter.

Upprinnelsen

Vi fyra bildade i februari 1986 "Konsortiet Pensionärsbostaden". Vi letade efter möjliga tomter för ett boendeprojekt här i Danderyds kommun. I april 1987 ställde

kommunledningen i utsikt att vi skulle kunna få förvärva den Muntherska Villan i Stocksund. Villan ägdes då av Djursholms Aktiebolag som var ett av kommunen helägt bolag. Den var upplåten för ett kollektivboende med s.k. rivningskontrakt, d.v.s. utan besittningsskydd för de boende, och var i mycket dåligt skick. Kommunen ställde ett antal villkor för att vi skulle kunna få förvärva området. Dessa var följande:

1. Döp projektet till "Sikrenogården "
2. Bilda Bostadsrättsföreningen Sikrenogården och föreningen Sikreno-gårdens Vänner
3. Tillförsäkra kommunal majoritet i bostadsrättsföreningens styrelse
4. Reservera 15 lägenheter för kommunens behov.

Om vi uppfyllde dessa villkor skulle vi få köpa tomten och villan och få kommunal borgen för genomförande av ett boprojekt med en omfattning som i och för sig var mycket större än vad vi hade tänkt oss (100 – 125 lägenheter) men som ändå lockade.

Bildandet av bostadsrättsförening och vänförening

1987 bildade vi Bostadsrättsföreningen Sikrenogården och samtidigt en vänförening som samlade ett antal intressenter enligt en lista som kommunen tillhandahöll. Bostadsrättsföreningen fick en styrelse med Sören och mig samt Erik Gellerstedt (f.d. socialchef i kommunen) som kommunrepresentanter samt därutöver ledamöterna Åke Tauson och Ragnar Ivestedt, representerande vänföreningen. Styrelsen konstituerades i december 1987 och registrerades i februari 1988 med säte i min bostad på Herrgårdsvägen 23 A i Danderyd.

Efter en del förvecklingar kom styrelsen snart att bestå av Sören, Gerhard och Erik Gellerstedt, Leif Possenius och mig som ledamöter och Sven Lindblom som suppleant.

I november 1988 ändrades föreningens namn till Bostadsrättsföreningen Sikreno Strand efter förslag av Gerhard som vist nog insåg att "Sikrenogården" förde tanken till ett vårdhem mera än till ett attraktivt äldreboende.

Förvärvet av Muntherska villan med tomt

Förvärvet av villan och tomten genomfördes vid årsskiftet 1989/90 med formellt köpebrev i juli 1990. Priset var 5,7 MSEK, vilket vi tyckte var för mycket men som vi tyvärr inte kunde göra så mycket åt.

Planering för ett byggprojekt

Långt innan vi hade förvärvsavtalet klart hade vi börjat att aktivt planera för en byggnation. Vi tecknade i maj 1990 ett ramavtal med AB Borätt (ett John Mattsson-företag), vari Borätt åtog sig att i nära samarbete med oss genomföra exploateringen av Muntherska tomten. Efter det blev det en intensiv tid, då vi arbetade med entreprenadhandlingar och kostnadskalkyler och med upphandling av diverse underkonsulter. För närkontakterna med Borätt svarade Gerhard och Sven genom arbete i en gemensam arbetsgrupp. Vi tog också fram underlag för statlig belåning. Parallellt med detta arbetade vi tillsammans med kommunen fram en detaljplan och valde arkitekt för projektet efter det att vi hade haft en arkitekttävling. Vi valde mellan arkitektföretagen Matell i Uppsala och FFNS i Stockholm, vilka redovisade mycket divergerande förslag. I styrelsen var vi inte helt eniga om valet av arkitekt men det föll till slut på Matell vars arkitekt Pertti Bengtsson hade redovisat ett som vi nog alla tyckte väl genomtänkt och funktionellt förslag med fem punkthus grupperade omkring villan.

Nu blev det inte fem hus utan fyra. Det visade sig nämligen under arbetet med detaljplanen att man från flera håll ansåg att exploateringen var för tät, och när det som vanligt blev fråga om överklaganden av detaljplanen ledde dessa till att ett punkthus fick lov att utgå och att lägenhetsindelningen måste revideras. Dock var vi till följd av åtaganden gentemot kommunen skyldiga att hålla fast vid förutsatt lägenhetsfördelning, d.v.s. 50 procent treor, 25 procent fyror och 25 procent tvåor.

De statliga lånen blev klara sommaren 1991 och då kunde vi slutföra förhandlingarna med Borätt om entreprenadkontrakt för både bostäderna och om- och tillbyggnaden av Muntherska Villan.

Entreprenad och byggnation

AB Projektgaranti, ett systerföretag till AB Borätt, fick uppdraget att i en totalentreprenad utföra det praktiska byggnadsarbetet enligt en modell kallad "Construction Management", innebärande att olika byggdelar, mark, stommar, fasader, innerväggar, golv, fönster, plåt, m.m. upphandlades var för sig och i konkurrens. Detta krävde att våra representanter i byggledningen, Gerhard och Sven, deltog i alla byggmöten (ungefär ett var 14:e dag).

I kontrakten med Borätt/Projektgaranti ingick en s.k. incitamentsklausul. Den innebar att den slutliga produktionskostnaden skulle jämföras med takpriserna i kontrakten. Om takpriserna understegs skulle skillnaden fördelas med 50 % till oss och 50 % till Borätt. Översteg den slutliga produktionskostnaden takpriserna skulle Borätt ensam svara för över-skjutande belopp.

Finansiering och byggstart

Viktigt inför en byggstart var att klara av finansieringen. En egen finansiell lösning blev viktig för att inte hamna i oönskad kontroll under kommunen.

Ganska tidigt kunde vi övertala Första Sparbanken om att ställa upp med en projekteringskredit om 500.000 kronor. När det senare gällde att skaffa ett byggnadskreditiv kunde vi inte hitta någon bra förhandlingslösning med Sparbanken. I början av 1988 tog vi därför de första konkreta kontakterna med en rad andra banker. De presenterade alla olika lösningar. Offertrundan ledde till ett mycket gott samarbete med PK-banken, sedermera Nordbanken. Basen var ett byggnadskreditiv om 150 MSEK mot kommunal borgen, vilket var standard på den tiden. Räntesatsen var initialt 10,45 %.

Enligt den ekonomiska planen skulle den slutliga finansieringen omfatta 121 MSEK i lån, 65 MSEK i insatser och 12 MSEK i bidrag. Den totala anskaffningskostnaden beräknades till 198 MSEK.

Byggstarten ägde rum i mars 1992. Den var inte problemfri. Vi hade under 1991 gjort stora insatser för att sälja lägenheter men som ni alla väl kommer ihåg var det ekonomiskt svåra tider 1991 – 1993. Räntan var skyhögt och lånemarknaden osäker. Vi hade visserligen Vänföreningens kölista med ca 200 personer att gå efter, men ytterst få av dem vi kontaktade var villiga att teckna sig för en lägenhet. Vid byggstart var läget prekärt. Endast 30 av 97 lägenheter var tecknade. Inför byggstarten kontaktade därför jag, Erik Gellerstedt och Gerhard kommunledningen och begärde med hänsyn till att kommunen tecknat borgen för projektet besked från kommunen: Byggstart eller ej?

Kommunstyrelsens arbetsutskott stödde enhälligt en start. Detta besked skulle senare visa sig vara mycket värdefullt.

Det första spadtaget togs alltså i mars 1992, men försäljningen av lägenheter gick fortsatt mycket trögt. I november släppte kommunen kraven på en åldersgräns om 60 år och Danderydsboende. Trots detta var läget ännu i mars 1993 (ett halvår före första inflyttning) mycket mörkt. Endast 47 av 97 lägenheter var sålda.

Många som hade skrivit kontrakt och erlagt handpenning blev tveksamma. Skulle de som föreningsmedlemmar belastas med kostnader för lägenheter som var osålda när de flyttade in? Hellre då bryta kontraktet och avstå från handpenningen.

Som ordförande fick jag under våren 1993 ta emot mängder av samtal om denna hotfyllda bild. Mitt i bedrövelsen fick jag dock nöjet att lära känna många sympatiska och

kloka personer, bland dem Odd och Barbro Knudsen, John Haldin, Sven och Carin Forsberg och Arne och Birgit Holmén.

Kommunen gjorde inte mycket för att underlätta vår situation, snarare baktalades vårt projekt av en hel del politiker (inte bara från Centerpartiet) med påstående att det var mycket sämre än kommunens eget projekt i Kevinge, som drevs parallellt med vårt.

Våra försäljningsinsatser intensifierades och samtidigt ställde vi med Borätts hjälp kommunen mot väggen: Tag ansvar för osålda lägenheter eller emotse föreningens konkurs med utlösning av den kommunala borgen!

Våren 1993 kunde vi efter intensiv uppvaktning av kommunstyrelsen och flera av de politiska partierna få till stånd en trepartsuppgörelse: Föreningen ./.. kommunen ./.. Borätt. Genom den uppgörelsen avlastades föreningen från ansvaret för de osålda lägenheterna. Borätt tog ansvaret fram till den 1 september 1994 och efter den tidpunkten delades ansvaret mellan Borätt och kommunen.

Det löste sig alltså, men det blev en del sömnlösa nätter den våren! Det var trots allt nära 200 MSEK vi hade satt i rullning.

Närvaron av vår incitamentsklausul i kontrakten med Borätt innebar att Bostadsrättsföreningen tjänade några miljoner men medförde också ett omfattande merarbete för att nå fram till ett för båda parterna acceptabelt bokslut. Varje nedlagd krona måste redovisas av Borätt och kontrolleras av Bostadsrättsföreningen, precis som vid kostnadsuppföljning vid en löpanderäkningsentreprenad.

Inför föreningsstämman den 23 juni 1993 kunde vi med lättnad rapportera att ingen köpare skulle behöva betala för annat än den egna lägenheten. Detta underlättade det fortsatta försäljningsarbetet och kommunen kunde så småningom avlasta Borätt från dess ansvar.

Borätt visade i detta slutskede ett beundransvärt ansvar för projektets lyckliga slutförande. Vi kunde under 1994 avsluta våra ekonomiska mellanhavanden i fullt samförstånd en eftermiddag på JM:s kontor på Tegeluddsvägen i Stockholm.

Servicekoncept samt inredning och konstnärlig utsmyckning

Vi ägnade tidigt servicefunktionen ett betydande intresse. Det var främst Sören som undersökte och värderade olika koncept. Vi inhämtade idéer från andra äldreboenden bl.a. två i Köpenhamn. Vi lärde oss bl.a. "för hög servicenivå har invalidiserat många". Trots detta räknade vi länge med att vi skulle ha egen fast anställd personal för att driva

ett serviceprogram. Efterhand landade vi dock i att vi skulle köpa nästan alla de tjänster vi kunde ha behov av.

Svåraste nöten var måltidstjänsten. Det hade från andra äldreboenden sagts att vi måste ha måltidstväng för att kunna hålla en god service men vi hittade en bättre lösning genom att öppna möjligheterna för måltids-entreprenörer att bedriva cateringverksamhet i vårt nya fina restaurangkök till en extremt låg hyra mot att entreprenören förpliktade sig att till lågt pris servera middag till dem som ville utnyttja den möjligheten. Så blev det och så är det ju alltjämt.

Under byggtiden ägnade framför allt Sven mycken energi åt inredning, utrustning och konstnärlig utsmyckning av de gemensamma lokalerna. En inredningsarkitekt anlätades för att i samarbete med husarkitekten inventera, restaurera, inreda och anpassa Muntherska Villan till våra behov. Våra projektörer gjorde oss uppmärksamma på möjligheten att få statliga lån till konstnärlig utsmyckning av bl.a. våra ljusa förbindelsegångar och det gav ju som ni alla har kunnat se ett mycket gott resultat.

Tiden efter inflyttning (Sören Krook)

Att genomföra det som Owe just har berättat om kräver en viss envishet och en stor portion av tålamod innan man kan komma igång över huvud taget.

Bara bygglovsprocessen tog nästan 3 år i anspråk. Detaljplanen fastställdes slutgiltigt av regeringen så sent som i augusti 1990. Rätten att överklaga är inte en rättighet i Danderyd. Den är en skyldighet.

Avtalet med kommunen ang förvärvet av fastigheten blev, som Owe nämnt, klart i slutet av nov 1990. Sedan blev det bråttom. Bygglovshandlingarna skulle vara inne hos Byggnadsnämnden 30 nov för att kunna behandlas på januarisammanträdet.

För att minimera risken för skadegörelse under byggtiden lyckades vi få en trotjänare i JM att flytta in i villan. Samtidigt pågick bygget av motorvägsbron. Brobyggarna bodde i stor utsträckning i husvagnar. Vår tomt blev en bra ställplats för dem.

I samband med motorvägsbygget, vårt bygge och bygget av den nya järnvägsbron kom också vägarna i denna del av Stocksund att påverkas. Vi kom då att se att trafiksituationen skulle kunna bli ganska besvärlig för oss här på Sikreno. Efter omfattande kontakter med Kommunen och SL lyckades vi få till stånd en hållplats för Roslagsbanan i direkt anslutning till tunneln genom berget. En hållplats för bussen direkt utanför vår grind, i vardera riktningen kom också till.

Andra smärre problem tillsammans med Kommunen var trottoarkanten vid vår infart, som inte var anpassad för rullstolar och rollatorer. Kommunen fixade detta. Hastighetsbegränsning till 30 km/h var ett starkt önskemål från oss. Även detta gick Kommunen med på så småningom.

Vad vi däremot fick stå för själva var en sänkning av avloppsledningarna i gatan för att göra det möjligt att slippa pumpa både vårt avloppsvatten och dagvatten.

Under planeringsarbetena och i byggskedet hade vi naturligtvis inte bara ägnat oss åt den fysiska utformningen av husen. Den måste ju styras av vad som ska ske innanför väggarna. Vår bärande idé var att det skulle vara tryggt och bekvämt att bo i Sikreno. Bara inte för bekvämt, eftersom vi var helt på det klara med att för mycket service invalidiserar människor.

Ett välutrustat kök som möjliggör en god måltidsservice skulle naturligtvis finnas. Tilltalande matsalar likaså. Utrymme för privata fester, umgänges-rum, husmorsexpedition, gymnastiksal med tillhörande utrymmen, hobbyrum, vinkällare mm. Men allt skulle inte vara klart och bemannat före inflyttningen. Vad och hur skulle få växa fram bland de boende, beroende på vilka intressen som var företrädda. Egna initiativ skulle få styra takten och omfattningen.

För restaurangservicen gjorde vi ett avtal med La Carotte Catering, som varje dag skulle servera middag till dem som önskade. 2001 övertog Bengt Fernsten, "Bengan", köksentreprenaden. När han plötsligt gick bort övertog först Jakob Bergström och sedan Trend Catering entreprenaden.

Med tanke på att många av de inflyttande var äldre trodde vi också att en distriktssköterskemottagning skulle vara efterfrågad. Så var emellertid inte fallet. Det avtal om denna mottagning, som vi slutit med Husläkarmottagningen i Stocksund sades upp. I stället växte det fram önskemål om en frissa, som snart öppnade sin egen salong. En fotvårdare visade sig också efterfrågad liksom en massör. En skräddare har etablerat sig här också och har intermittent mottagning här.

I mitten av 1993 anställdes en Husmor och skrevs ett avtal med UKOP Konsult och Produktion för främst städning och fönsterputs. På hösten 1994 övertog Kristina Samuelsson funktionen som Husmor. Numera har ju som ni vet Catherine den rollen.

Som redan sagts blev våra hus successivt färdiga under 1993 och 1994. Så i slutet av januari 1994 var det dags för ett välkomstparty med info och middag. Projektledaren bjöd på dryck.

En stor händelse inträffade under våren 1994. Sikreno Strand utsågs till "1993 års byggprojekt i Sverige".

I maj samma år kunde vi placera lånen. Tre olika banker fick dela på uppgiften. Bottenlånet fick en ursprunglig räntenivå på 9,85%.

För att förbättra föreningens ekonomi togs ett nytt lån om 20 MSEK upp. Detta gav oss möjligheten att få ökade statsbidrag med 2,4 MSEK.

I början av 1999 genomfördes en kapitalhöjning där samtliga medlemmar ökade sin insats med 50%, vilket innebar 32,6 MSEK. Samtidigt sålde föreningen obligationer för 9,5 MSEK. Härigenom kunde hela lånet hos SBAB om 41,3 MSEK lösas.

Nu kunde årsavgifterna sänkas med ca 10%, liksom serviceavgiften. Efter sex år blev det dock nödvändigt att börja höja både årsavgifter och serviceavgifter igen.

Under 1999 upphörde också räntebidragen. Lånen uppgick ursprungligen till 121 MSEK men har nu amorterats ner till 46 MSEK. Detta gör att föreningen har en mycket stark ekonomi.

Andra åtgärder för att förbättra ekonomin var att föreningen köpte alla elmätare till lägenheterna och lät investera i 5 nya mottagningspunkter. Detta gjorde det möjligt för våra företagshyresgäster att dra av momsen på el.

Våra fasta avgifter nära halverades och de rörliga sänktes kraftigt.

2000 bytte vi fjärrvärmeleverantör från Gräningsverket med el till Norrenergi med varmvatten.

Vi installerade tidreläer på allmänbelysningen i fastigheten för att begränsa slöseriet med ljus under nätterna. I vissa utrymmen släcktes det helt ner och där tänds belysningen kortvarigt styrt av rörelsedetektorer.

Dessutom ersattes alla vanliga glödlampor av lågenergilampor.

Styrsystemen till ventilationen har bytts för en bättre styrning och lägre energiförbrukning. I nästa steg är det aktuellt med varvtalsreglering av fläktarna. Dessutom undersöker vi nu möjligheterna till ytterligare sänkta kostnader för både värme och el.

Engagemanget bland de boende har, precis som vi hoppades, varit stort hela tiden och avseende alla tänkbara faktorer, vilket också har resulterat i åtgärder. Således

arrangerades en ledstång vid trappan ner till stranden. Låset till vinkällaren byttes ut, så att de som köpt sina vinställ skulle kunna komma åt sina klenoder. Belysningen förbättrades i matsalen, liksom akustiken i tre steg. Först införskaffades mattor och gardiner. Sedan monterades filtmattor under stolar och bord. Slutligen försågs taken med akustikplattor. Detta senaste var en åtgärd som en medlem, Lennart Grundberg, donerade till föreningen. Belysningen i serveringsrummet förbättrades. Till fotvården skaffades en ny stol, som också bekostades av Lennart Grundberg.

Husrådet, som samlar de boende för att informera och utbyta åsikter och idéer om verksamheten, arrangerar olika typer av aktiviteter som föreläsningar, surströmmings- och kräftfester, museibesök, Luciafirande, julbord, julgransplundring, musikträffar, firande av Nationaldagen, valborgs-mäss, hattparad, resor till intressanta mål och mannekängupp-visning m.m.

Husrådet ansåg att det behövdes en musikanläggning. En sådan köptes 1996. En videobandspelare skaffades och filmvisningar kunde börja. Bandspelaren har numera ersatts av en DVD-spelare. Nya TV-kanaler har införlivats och en extravagant ljudanläggning har köpts in.

Akustiken i gymnastiksalen har förbättrats. Ett biljardbord köptes in och kompletterades så småningom med ytterligare ett. Båda borden renoverades och försågs med nya dukar. En boulebana anlades. En altan byggdes vid boulebanan och nya utemöbler skaffades. Ett piano donerades av en medlem till föreningen. Detta står nu i musiksalongen i anslutning till biblioteket. Biblioteket har fått många och värdefulla donationer, så nu kan var och en hitta litteratur som intresserar. Lätt att hitta och ständigt växlande tack vare goda insatser av två medlemmar.

Tillsynspersoner har tillsammans med många andra medlemmar lagt ner ett stort frivilligt arbete med bl a underhåll och förbättringar av föreningens fastigheter, skötsel av parken, platser och vägar samt TV-anläggningen, biblioteket, biljarden, bridgen, gymnastiken mm.

Brandskyddet har varit en prioriterad angelägenhet både för tillsyns-personer och styrelsen. Brandvarnare har skaffats till samtliga lägenheter. Dessa kollas varje år av de boende själva eller vid behov av hjälp av styrelsemedlem eller tillsynsperson. Brandsläckare finns nu i alla gemensamma lokaler och i flertalet lägenheter. Rökluckorna har anpassats för lätt åtkomst.

Med anledning av ett antal incidenter har inbrottskyddet setts över.

Samtliga dörrkarmar till lägenheterna har justerats så att dörrarna inte ska kunna brytas upp. Koden till entréerna byts varje halvår.

Huvudnycklar har förstörts. Så nu finns det ingen som kan öppna alla dörrar. Nya lås kommer att installeras i samtliga entrédörrar och en del andra dörrar med behov av gemensam tillgång. Videoövervakning av samtliga entréer med inspelning har installerats och nytt larm för villan kommer att installeras i höst.

Ett antal vattenskador har inträffat, som blivit dyrbara både för resp boende och föreningen. Därför har samtliga lägenheter försetts med fukt- och vattenlarm. De förråd som döljer vattenstammar har försetts med nya lås så att de blir tillgängliga i händelse av utströmmande vatten.

Några hastiga insjuknanden har lett till anskaffning av viss sjukvårds-utrustning. Sålunda finns första-hjälpen-kit, rullstol, hjärtstartare m.m. i villan.

Belysning har installerats vid trappnosarna i samtliga bostadshus i trappan mellan källaren och entréplanet så att det ska vara lättare att orientera sig i trapporna.

Vi har också installerat belysning i anslutning till infarten till Sikreno och belysta vägvisare inne på tomten för att underlätta för främst taxi och färdtjänst, som ska komma och hämta vid respektive entré.

Gymnastiksalen är flitigt använd med gymnastik, Quigong-grupper, bordtennis och styrketräning. Gästmatsalen är flitigt använd. Både av grupper bland de boende och för privata fester.

Bor man på Sikreno finns det alltid något att fira.

Efter dagens festligheter kommer snart nästa stora begivenhet som vi alla väntar på. Det är gåsmiddagen den 8 nov (Mårten).

Avslutande reflektioner (Owe Björk)

20 år går fort, men ändå är mycket av det vi ser idag helt annorlunda än det vi upplevde och såg 1993. Inte desto mindre bör det väl kunna glädja oss, som flyttade in 1993 eller i

början av 1994, att trivseln med vårt boende är lika betydande nu som då, låt vara att många av dem som då var våra medboende inte längre finns kvar bland oss.

Jag har noterat att det i början av år 1994 fanns 61 enskilda bostadsrättshavare, om jag räknar en per lägenhet. 36 lägenheter ägdes då av Danderyds kommun, som i nuläget bara har 6 lägenheter kvar. Av de 61 pionjärerna finns idag 17 kvar om jag fortfarande räknar med en per lägenhet. Det innebär att de 17 kvarvarande under åren som gått fått sällskap av inte bara de ca 30 som efter 1993 har förvärvat en kommunlägenhet utan också av ytterligare ca 44 som trätt i stället för dem som fallit bort. Det är alltså en omsättning om totalt ca 74 lägenheter, vilket väl visar att attraktiviteten hos vårt boende är mycket stor och att det inte har varit några som helst svårigheter att successivt förnya medlemskretsen. För den förnyelsen kan vi alla skatta oss lyckliga!